

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

14.12.2010

B7-0733/2010

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av frågan för muntligt besvarande B7-0659/2010

i enlighet med artikel 115.5 i arbetsordningen

om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdets
finansiella stabilitet

Sharon Bowles

för utskottet för ekonomi och valutafrågor

Europaparlamentets resolution om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdet finansiella stabilitet

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 121, 122, 126, 136 och 148 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan ”EUF-fördraget”),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2010 med rekommendationer till kommissionen om gränsöverskridande krishantering inom banksektorn¹ (nedan ”Ferreira-betänkandet”),
- med beaktande av sin resolution av den 7 juli 2010 om det europeiska finansiella stabiliseringsinstrumentet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen och framtida åtgärder²,
- med beaktande av frågan av den 24 juni 2010 till kommissionen om det europeiska instrumentet för finansiell stabilitet och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen samt framtida åtgärder³
- med beaktande av sitt betänkande av den 30 juni 2010 om förslaget till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 479/2009 med avseende på kvaliteten på statistiken i samband med förfarandet vid alltför stora underskott⁴,
- med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 22 september 2010 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet⁵ (nedan ”Garcia-Magallo-betänkandet”),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om förbättring av ramarna för ekonomisk styrning och stabilitet i unionen, särskilt inom euroområdet⁶ (nedan ”Feio-betänkandet”),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 om den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande)⁷ (nedan ”Berès-betänkandet”),
- med beaktande av uttalandet av den 25 mars 2010 från stats- och regeringscheferna i euroområdet,

¹ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0276.

² Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0277.

³ Muntlig fråga 0095/2010.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2010)0253.

⁵ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0337.

⁶ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0377.

⁷ Antagna texter, P7_TA-PROV(2010)0376.

- med beaktande av slutsatserna från det extra Ekofinmötet den 9–10 maj 2010,
- med beaktande av rådets förordning (EU) nr 407/2010 av den 11 maj 2010 om inrättandet av en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism¹,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 12 maj 2010 om ”Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken” (KOM(2010)0250),
- med beaktande av Europeiska centralbankens (nedan ECB) dokument av den 10 juni 2010 om att förstärka den ekonomiska styrningen i euroområdet,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 30 juni 2010 om ”Förstärkt samordning av den ekonomiska politiken för stabilitet, tillväxt och nya arbetstillfällen – Verktyg för en kraftfullare ekonomisk styrning i EU” (KOM(2010)0367/2),
- med beaktande av de sex lagstiftningsförslagen från kommissionen om ekonomisk styrning i EU av den 29 september 2010 (nedan ”lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning”) – KOM(2010)0522, KOM(2010)0523, KOM(2010)0524, KOM(2010)0525, KOM(2010)0526 och KOM(2010)0527),
- med beaktande av Europeiska centralbankens beslut 2010/624/EU av den 14 oktober 2010 om administrationen av EU:s upplåning och utlåning inom ramen för den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen²,
- med beaktande av rapporten av den 21 oktober 2010 från arbetsgruppen för ekonomisk styrning till Europeiska rådet om att stärka den ekonomiska styrningen i EU,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 28–29 oktober 2010,
- med beaktande av uttalandet från eurogruppen av den 28 november 2010,
- med beaktande av fråga B7-0199/2010 till kommissionen om att upprätta en permanent krismekanism för att skydda euroområdets finansiella stabilitet,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. En allomfattande och integrerad lösning på euroområdets skuldcrisis är nödvändig eftersom en bit för bit-metod hittills inte har fungerat.
 - B. Vid det extra Ekofinmötet den 9–10 maj 2010 kom rådet och medlemsstaterna överens om en tillfällig mekanism för att bevara den finansiella stabiliteten på sammanlagt 750 miljarder EUR, inbegripet en snabbinsatsfond för stabilisering (en europeisk finansiell stabiliseringsmekanism, nedan ”EFSM”) med totalt 60 miljarder EUR och en europeisk finansiell stabiliseringsfacilitet (nedan ”EFSF”) med totalt 440 miljarder EUR som skulle kompletteras med IMF-medel på upp till 250 miljarder EUR.
 - C. EFSM är baserad på artikel 122.2 i EUF-fördraget och en överenskommelse mellan

¹ EUT L 118, 12.5.2010, s. 1.

² EGT L 275, 20.10.2010, s. 10.

medlemsstaternas regeringar. Utnyttjandet av fonden är underställt stränga villkor och sker i form av ett gemensamt EU/IMF-stöd samt enligt villkor som liknar IMF:s men är anpassade till de specifika sociala och ekonomiska särdrag som råder i de länder där den används, och även enligt ländernas utvecklingsagenda.

- D. EFSF är inrättad som ett specialinstrument som garanteras proportionellt av de medverkande medlemsstaterna på ett samordnat sätt i enlighet med deras andel av det inbetalade kapitalet i ECB och deras nationella konstitutionella bestämmelser, och det kommer att upphöra efter tre år.
- E. Kommissionen fastslog i sitt meddelande av den 12 maj 2010 att krisen har visat att ett stabilt ramverk för krishantering är en nödvändig komplettering till tillämpningen av den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten liksom den nya makroekonomiska tillsynsmekanismen som är avsedd att förhindra en negativ utveckling i budgetpolitiken och konkurrenskraften.
- F. I sitt dokument av den 10 juni lade ECB fram förslag till en ram för skuldkrishantering som skulle lämna finansiellt stöd till medlemsstater i euroområdet vilka hade svårigheter att få tillgång till privata lån.
- G. Vid Europeiska rådets möte den 28–29 oktober 2010 kom stats- och regeringscheferna överens om behovet för medlemsstaterna att upprätta en permanent krismekanism för att skydda den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet (den europeiska stabilitetsmekanismen, nedan ”ESM”).
- H. ESM ska komplettera den nya ramen för förstärkt ekonomisk styrning med en effektiv och rigorös ekonomisk övervakning och samordning, som ska inriktas på förebyggande åtgärder och avsevärt minska sannolikheten för en framtida kris.
- I. Parlamentet är övertygat om att det behövs en permanent krismekanism för att skydda eurons finansiella stabilitet och har i Feio-betänkandet begärt att det ska inrättas en europeisk valutafond (nedan ”EMF”).
- J. Parlamentet har också i Ferreira och Garcia-Margollos betänkanden fastställt att det behövs en krislösningsmekanism för banksektorn såsom ett nödvändigt komplement till de tillsynsbefogenheter som beviljats de nya myndigheterna (de europeiska tillsynsmyndigheterna, ESA) för att garantera tillsynen över unionens finansiella system.
- K. Vid Eurogruppens möte den 6 december 2010 föreslog dess ordförande att man skulle införa EU-obligationer för att stödja länder som hamnar i finansiella problem men frågan diskuterade inte eftersom vissa av länderna motsatte sig idén.
- L. Sedan kommissionen lade fram lagstiftningsförslagen om ekonomisk styrning till parlamentet och rådet den 29 september 2010 har marknaderna genomgått flera kriser, bland annat den irländska skuldcrisen, vilka måste beaktas av parlamentet och rådet.
- M. Det är nödvändigt att rationalisera de nuvarande processerna för samordning av den ekonomiska politiken och undanröja överlappningar så att EU-strategin blir begriplig för marknadsaktörerna och medborgarna, liksom att närma sig ett helhetstänkande och

genomföra förändringar i beslutsprocessen.

- N. Europeiska systemrisknämnden (nedan ”ESRB”) är ansvarig för makrotillsynen av det finansiella systemet och ska bidra till att förebygga systemrisker för finansiell stabilitet i EU så att perioder med omfattande finansiella svårigheter undviks, samt även bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt och därmed tillse att den finansiella sektorn varaktigt bidrar till ekonomisk tillväxt.
1. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att så snart som möjligt specificera vilka fördragsändringar som behövs för att upprätta en permanent ESM.
 2. Europaparlamentet påminner om att det har välkomnat att det inrättas en finansiell stabilitetsmekanism för att ta itu med riskerna med att stater inte kan återbetala lån, och delvis använt artikel 122 i EUF-fördraget som rättslig grund för denna plan, samt att det har noterat det inneboende demokratiska underskottet och bristen på ansvars- och redovisningsskyldighet när det gällt rådets beslut om räddningspaket, vilka fattats utan att Europaparlamentet har hörts. Parlamentet begär att det ska få medverka som medlagstiftare vid kommande förslag och beslut om räddningsåtgärder vid kriser.
 3. Europaparlamentet påpekar att från en rationell, praktisk och demokratisk synpunkt kan överväganden om lagstiftningspaket om ekonomisk styrning inte skiljas från de beslut som Europeiska rådet fattar om att inrätta en permanent krismekanism.
 4. Europaparlamentet önskar som medlagstiftare betona behovet av att inrätta en permanent EMF baserad på gemenskapsmetoden. ESM och/eller EMF bör hur som helst baseras på solidaritet och underställas strikta villkorsbestämmelser och finansieras genom bland annat de böter som åläggs medlemsstater som ett resultat av förfaranden för att ta itu med alltför stora underskott, alltför stora skulder och alltför stora obalanser.
 5. Europaparlamentet anser att en permanent krismekanism som är trovärdig, robust, varaktig och förankrad i grundläggande tekniska realiteter bör antas enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet och inspireras av gemenskapsmetoden i syfte att stärka Europaparlamentets medverkan, så att man förbättrar den demokratiska ansvars- och redovisningsskyldigheten och förlitar sig på kommissionens sakkunskap, oberoende och objektivitet. Parlamentet uppmanar i detta perspektiv Europeiska rådet att för detta syfte tillhandahålla en adekvat rättslig grund i samband med översynen av EUF-fördraget.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande som sammanför de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken (artikel 121.2 i EUF-fördraget) liksom riktlinjerna för sysselsättningspolitiken (artikel 148.2 i EUF-fördraget) för behandling i debatten om den ”europeiska terminen för samordningen av den ekonomiska politiken” i syfte att minska antalet meningslösa och ändlösa diskussioner. Kommissionen uppmanas tillse att Europaparlamentet får medverka i högre grad i varje stadium av denna debatt för att förstärka den demokratiska ansvars- och redovisningsskyldigheten och göra debatten mer synlig för allmänheten.
 7. Europaparlamentet anser att den politiska reaktionen på de specifika rekommendationer som ges medlemsstaterna inom ramen för den ”europeiska terminen” specifikt bör beaktas vid genomförandet av de lagstiftningsförslag om ekonomisk styrning som för närvarande

diskuteras av parlamentet och rådet.

8. Europaparlamentet noterar att ESRB bör ha ett nära samarbete med kommissionen, rådet och parlamentet när det gäller att identifiera systemrisker och garantera att ESM fungerar korrekt, särskilt vad beträffar bedömningen av det berörda landets solvens.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande, efter samråd med ECB, med en ingående beskrivning av ESM där ställningen för investerare, sparare och marknadsaktörer klagörs och där det uttryckligen framgår att ESM kommer att bli fullständigt förenlig med IMF:s politik och praxis när det gäller medverkan från den privata sektorn sida, i syfte att skingra marknadens betänkligheter.
10. Europaparlamentet noterar att den permanenta krismekanismen bör införas så snart som möjligt för att garantera stabilitet på marknaderna och skingra osäkerheten när det gäller obligationer som utgivits under den tillfälliga mekanismen men som ska återbetalas efter att den permanenta krismekanismen inrättats.
11. Europaparlamentet medger att, samtidigt som det ligger i alla medlemsstaters intresse att en fungerande krismekanism inrättas, kommer inte alla medlemsstater att vara medlemmar i eller ha en medlemsansökan inlämnad till euroområdet då en sådan mekanism inrättas och noterar att deras särskilda situation bör klagöras, i synnerhet för dem som rör sig mot euroområdet och som har statspapper i euro. Parlamentet påminner om att de som inte är medlemmar av euroområdet kan utnyttja betalningsbalansfaciliteten i artikel 143 i EUF-fördraget.
12. Europaparlamentet konstaterar därför att medlemsstater utanför euroområdet bör medverka i skapandet av en sådan mekanism och att de medlemsstater som är villiga att medverka i mekanismen bör ha en sådan möjlighet.
13. Europaparlamentet noterar att ESM hur som helst bör underställas strikta villkorsbestämmelser och finansieras genom bland annat innovativa finansieringsinstrument och/eller med de böter som åläggs medlemsstater som ett resultat av förfaranden för överdrivna underskott, överdrivna skulder och överdrivna obalanser, om de ingår i den lagstiftning som för närvarande förhandlas fram och i enlighet med den form de tar.
14. Europaparlamentet understryker att finansieringen av den permanenta krismekanismen måste baseras på ”principen att förorenaren betalar”, vilket innebär att medlemsstater som skapar större risker med sina underskott och skuldbördor bör finansiera en större del av de totala tillgångarna.
15. Europaparlamentet betonar att denna strikta och stegvist växande villkorlighet bör tjäna till att återskapa hållbar tillväxt och inte åstadkommas på bekostnad av de mest sårbara och alltså inte innebära att minimiinkomsterna sänks och att fattigdom och ojämlikhet förvärras.
16. Europaparlamentet insisterar på att den privata sektorn ska involveras när det gäller att dela bördorna och att regler i detta hänseende bör anpassas så att det från fall till fall kan ske en medverkan från långivare från den privata sektorn som är helt förenlig med IMF:s

politik.

17. Europaparlamentet betonar att det behövs en hög grad av öppenhet när det gäller information i samband med nationella räkenskaper, inbegripet verksamhet utanför balansräkningen. Detta måste backas upp av externa revisioner, pålitliga statistiska och andra uppgifter samt ansvars- och redovisningsskyldighet. Parlamentet välkomnar Eurostats förstärkta befogenheter och påminner om att parlamentet tidigare har begärt att Eurostat ska kunna göra oannonserade inspektioner av en medlemsstats räkenskaper såsom en åtgärd att förstärka den finanspolitiska övervakningen.
18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande som innehåller en heltäckande beskrivning av klausuler och villkor i samband med EFSM, liksom andra EU-instrument och EU-paket för finansiellt stöd som beviljas för att bemöta krisen.
19. Europaparlamentet ber kommissionen att informera Europaparlamentet om den uppskattade effekten på EU:s kreditvärdighet av a) inrättandet av den finansiella stabilitetsmekanismen och av b) utnyttjandet av hela krediten.
20. Europaparlamentet ber kommissionen att prioritera utgifterna i EU-budgeten varje år under EFSM:s existens för att fastställa i vilken ordning budgeten kommer att behöva minskas om man är tvungen att återbetala upp till 60 miljarder EUR.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till ordföranden för Europeiska rådet, rådet, ordföranden för Eurogruppen, kommissionen, ECB samt medlemsstaternas parlament och regeringar.